

Menuț Maximinian

Crucea nopții

Prefață de
Constantin Cubleșan

Postfață de
Andrei Moldovan

Cluj-Napoca, 2018

Cuprins

Aforismul ca expresie nostalgică a vieții (<i>Prefață de Constantin Cubleșan</i>).....	5
Copilul de apă	7
Copilul de apă	9
Singur.....	10
Crucea nopții.....	11
Învățăături.....	12
Cruci	13
Apus	14
Vâslaș.....	15
Nu ne mai spunem nimic	16
Mâinile	17
Primăvară în Transilvania	18
Stele albe.....	19
Primăvară	20
Vis	21
E vremea leandrilor	22
Ipoteze.....	23
Inima.....	24
Fruct oprit	25
Seri de iarnă.....	26
E iarnă iar	27
Povești.....	28
O pasăre	29
Prag	30
Sfârșit	31

Numele.....	32
Degete de ceață	33
Peisaj	34
Poema cuierului.....	35
De Paști.....	36
Strămoșii	37
Război	38
Răspântie.....	39
Marea	40
Zborul	41
Ler din cer	42
Satul meu	43
Petru.....	44
Casa mea	45
Fereastră	46
Lectură	47
Lumina.....	48
Primăvară	49
Demult.....	50
Sub nuc	51
Stingher în miezul lumii	53
Scrisoare din Madrid.....	55
Crăciun la Kuala Lumpur	56
Cercei	57
Dedicație	58
Metrou	59
Iubire.....	60
Păsărea din fier.....	61
Lumi.....	62
Visul lui Columb	63
Maree	64

Delir liric	65
My clock	66
La colindat	67
În Malaezia	68
Faleza	69
Istanbul	70
Alături	71
Tu	72
Profil de poet	
(<i>Postfață de Andrei Moldovan</i>)	73

Copilul de apă

Locuiește

La marginea pădurii

Neamul lui e

Cunoscut

Ziua culege ierburi

Iar noaptea prinde pești în brațele

De toate zilele

Cruci

Rugăciuni

Se strecoară prin ferestre.

Pe banca de lemn,

La umbra nucului,

Tatăl și fiul.

Mă descalt la poarta vieții.

Bat cu pumnii în fierul rece.

Aștept.

Cruci plutitoare, din pământ iertător,

Morminte călătoare,

Inimi împietrite...

Apus

Vuiet de luptă
pe casa mea.

Să fie ploaia?...

Mușcata tremură
După gratii,
Focul se tânguie...

Tropot de cai
Pune stăpânire pe timpan
Până la apusul lumii...

Vâslaș

Cu vâsle noi,
Mă lovesc de mal,
Ca vântul peste încrețirea apei.

Voi lăsa doar ochii să plângă.